

i alt 147 Mill. Kr. Tolden paa Øl, Spiritus og Tobak foreslaas ændret til en Banderoleafgift, der sammen med den indlandske Afgift bruges til Dækning af sociale Udgifter.

Det fastsættes (§ 22), at hele det ved Grundskylden indkomne Beløb skal bruges til Skatnedsættelser, for saa vidt det ikke overføres til kommende Finansaar.

Det foreslaas (§ 23), at Lovforslaget, hvor intet andet er fastsat, gives Lovkraft pr. 1. April 1939, samtidig med at der paalignes en Formueafgift til Afvikling af den offentlige Gæld.

Virkningerne.

Naar Skat paa Forbrug og Omkostning, Skat paa Arbejdsindkomst, Told og Særrettigheder ophæves, bliver der billigere Leveomkostninger, hvilket kommer de formueløse, men ogsaa dem med de smaa Formuer, som suppleres med Arbejdsindkomst, til gode.

Sænkningen af Told og Skatter vil faa Omkostninger og Driftsudgifter ned. Det øger Lønningernes Købeevne og fremmer sund Beskæftigelse, da *Forbrugerne* er de egentlige Arbejdsgivere.

Derfor vil Lovforslagernes Gennemførelse ophæve den Landbrugskrise, der bunder i for store Driftsudgifter og de høje Renter. Befolkningen som Helhed faar sin Købeevne forøget. Arbejdsløsheden modvirkes positivt.

Forslagsstilleren antager ikke, at der et Aar efter Forslagernes Ophøjelse til Lov vil være ufrivillig Arbejdsløshed her i Landet.

Ved Nedgang i Leveomkostningerne falder den offentlige Lønudgift. Landbrugskrisens Ophævelse og Arbejdsløshedens Afskaffelse betyder en mægtig Nedgang i de offentlige Udgifter.

Gennemførelsen af dette Lovforslag og Forslaget om Formueafgift til Afvikling af den offentlige Gæld vil derfor ikke blot muliggøre en øjeblikkelig Afskaffelse af en Række Skatter paa Arbejde og Forbrug, men fører til en fuldkommen Afvikling, naar de nye Indkomster af retsmæssig Fællesejendom, Besparelser ved Afvikling af offentlig Gæld, Nedgang saavel i Udgift til at bøde paa sociale Nødstilstande, fordi disse afvikles, som i de offentlige Lønninger ved Prisniveauets Nedgang, forbindes med den kloge sparsommelige offentlige Økonomi, der da *kan* praktiseres. Afviklingen af Skatterne kan ske, uden at nødlidende behandles karrigt eller at Undervisningen af Børnene forringes.

Alene Monoplisten har Fordel af bestaaende Uret — og det er den arbejdende Befolkning, som taber ved de nuværende Forholds Opretholdelse — fremfor den her foreslaaede Lovgivning.

Dens Gennemførelse vil sikre „*Danmark for Folket*“.